

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/142/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620202303
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová, st.
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1620202303.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej st. a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, D. E., zast.: JUDr. Tijana Čečezová, advokátka, AK so sídlom Račianska 13152/69B, Bratislava, proti žalovanému: F. G. A., nar. XX.XX.XXXX bytom C. XXX, D. E., zast.: JUDr. Adriana Kačmariková, advokátka, AK so sídlom Jozefská 2987/17, Bratislava, o vrátenie daru, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Malacky č.k. 5C/88/2020-303 zo dňa 22.marca 2022 v spojení s opravným uznesením zo dňa 9. septembra 2022 č.k. 5C/88/2020-335 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zo dňa 9. septembra 2022 č.k. 5C/88/2020-335 p o t v r d z u j e.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa od žalovaného domáhala vrátenia daru - nehnuteľností nachádzajúce sa v kat. úz. D. E., vedené na LV č. XXXX, Okresného úradu Malacky katastrálneho odboru a to rodinného domu súp. č. XXX postaveného na parcele registra „C“ KN č. 722 a súp. č. XXX, postaveného na parcele registra „C“ KN č. 721 na ulici SNP, Veľké Leváre, ďalej garáže bez súp. č., postavenej na parcele registra „C“ KN č. 720/4 a pozemkov registra „C“ KN, parc. č. 720/2, druh pozemku zastavené plochy a nádvorie o výmere 291 m², parc. č. 720/4, druh pozemku zastavené plochy a nádvorie o výmere 24 m², parc. č. 721, druh pozemku zastavené plochy a nádvorie o výmere 70 m², parc. č. 722, druh pozemku zastavené plochy a nádvorie o výmere 121 m². Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o ich výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Vychádzal zo skutkového vymedzenia žaloby žalobkyňou tým, že od apríla 2009 do decembra 2018 bola výlučnou vlastníčkou uvedených nehnuteľností. Darovacou zmluvou zo dňa 06.11.2018, ktorej vklad bol právoplatne povolený pod V- 6646/2018 dňa 17.12.2018, previedla na žalovaného spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/2 k nehnuteľnostiam, nakoľko v danom čase boli druh a družka a žalobkyňa vzhľadom na dlhodobé predchádzajúce spoločné hospodárenie, keďže so žalovaným bola od roku 2003 v partnerskom a od roku 2005 v obchodnom vzťahu, považovala tento spôsob v dobrej viere partnerského súžitia za spravodlivý. Od decembra 2018 sa však správanie žalovaného k nej výrazne zmenilo. Došlo k citovému ochladeniu medzi stranami, ktoré sa prejavovalo stále zriedkavejším trávením času žalovaného v rodinnom dome so žalobkyňou, pričom od mája 2019 žalovaný už do domu nechodil vôbec. Žalovaný ďalej začal presúvať svoje pracovné aktivity do Viedne, pričom spolu boli obchodní partneri. Od februára 2019 sa žalovaný prestal podieľať aj finančne na vedení spoločnej domácnosti vrátane prispievania na základné spotrebované energie, platenie daní a nákladov spojených s údržbou

a zveľaďovaním domu. Všetky tieto náklady súvisiace s nehnuteľnosťou znášala výhradne žalobkyňa. Žalovaný prispieval iba na poistenie domácnosti, a to v rozsahu 50%, ktoré riadne uhradil. Pokiaľ sa žalobkyňa pokúšala o vzniknutú situáciu so žalovaným komunikovať a žiadať vysvetlenie, žalovaný túto jej snahu ignoroval. Dňa 14.05.2019 obdržala od žalovaného email, v ktorom jej navrhol prenesenie kancelárie, ktorú mala v rodinnom dome vo D. E. od mája 2008 do priestorov na Rusovskej ulici v Bratislave a nájdenie si podnájmu v Bratislave. Žalovaný vtedy uviedol, že on sa vráti do Veľkých Levár a naďalej bude hradíť náklady spojené s nehnuteľnosťami. Takýto návrh žalobkyňa rozhodne nemohla považovať za spravodlivý, nakoľko nemala záujem vystať sa z nehnuteľnosti, ktorej bola pôvodnou výlučnou vlastníčkou a ktorú in bona fide previedla na žalovaného, a preto takýto návrh odmietla. Žalobkyňa sa následne emailami domáhala od žalovaného racionálneho vysvetlenia takéhoto návrhu, akceptujúc ich rozľuku. Nechájala však popieranie spravodlivého riešenia majetkového vyporiadania medzi ňou a žalovaným, tak ako to žalovaný navrhoval. V ďalšej komunikácii so žalovaným sa zamerala výhradne na veci súvisiace so starostlivosťou a údržbou nehnuteľností. Žalovaný si totiž uzurpoval výhradné právo na riešenie problémov s prevádzkou nehnuteľností, avšak nikdy reálne nezabezpečil ich opravu, ani na opravu alebo údržbu finančne neprispel. Vznikali preto medzi ňou a žalovaným nezhody ohľadne potreby údržby nehnuteľností, skladovania a umiestnenia vecí a podobne, keď žalovaný jednostranným autoritatívnym spôsobom kládol žalobkyňi podmienky. Žalovaný sa však fakticky žiadnym reálnym spôsobom na prevádzke nehnuteľností nepodieľal. Nikdy žalovanému a ani jeho priateľke nebránila vo vstupe do domu. Žalobkyňa ďalej v žalobe podrobne uvádzala spôsob komunikácie medzi ňou a žalovaným, ktorej účelom malo byť užívanie nehnuteľností a úhrada nákladov spojených s užívaním nehnuteľností. Uviedla, že akceptuje nový vzťah žalovaného, domáhala sa však výhradne svojich vlastníckych práv k nehnuteľnosti najmä na základe morálneho aspektu. Mala za to, že dlhodobá nemožnosť dosiahnutia dohody o spôsobe spoločného užívania a následne vyporiadania nehnuteľností je výsledkom manipulatívneho správania sa žalovaného, ktoré považuje za účelové s cieľom ju demoralizovať a psychicky vyčerpať nakoľko, aby nehnuteľnosti opustila a svoj spoluvlastnícky podiel previedla na žalovaného. Správanie sa žalovaného označila za amorálne správanie voči nej pri spôsobe spoločného užívania nehnuteľností a nevidela možnosť dospieť k dohode. K vyhrotenej situácii medzi stranami sporu prispieva podľa žalobkyne aj súčasná priateľka žalovaného H.. Správanie sa žalovaného a jeho priateľky voči nej jej spôsobuje psychické utrpenie. Nezáujem žalovaného starať sa o údržbu a prevádzku nehnuteľností a finančne sa na nej podieľať považuje žalobkyňa za hrubé porušenie základných morálnych zásad a princípov vyplývajúcich so samotného spoluvlastníctva, a teda za hrubé porušenie dobrých mravov. Žalobkyňa tiež uviedla, že sa nemôže stotožniť s návrhom žalovaného odpredať nehnuteľnosti a rozdeliť sa s kúpnu cenou so žalovaným, nakoľko má za to, že žalovaný tento dar užíva v rozpore s právnymi a morálnymi zásadami, a teda nie je dôvod na jeho obohatenie sa z predaja nehnuteľností.

3. Žalobkyňa písomnou výzvou zo dňa 29.06.2020 žiadala žalovaného o vrátenie daru v lehote do 10 dní od doručenia výzvy, avšak žalovaný dar v lehote nevrátil, ani sa žiadnym spôsobom nepokúsil o uzavretie dohody a nehnuteľnosť ďalej podľa svojej úvahy užíva. Žalovaný sa naďalej nepodieľa na nákladoch spojených s užívaním rodinného domu. Žalobkyňa tiež uviedla, že sa nemôže stotožniť so spôsobom konania žalovaného a správania sa voči nej, ktoré nie je koherentné ani len so základnými právnymi a morálnymi vzťahmi vyplývajúcimi z podielového spoluvlastníctva. Žalovaný sa k nej nikdy nesprával spôsobom preukazujúcim jeho vďaku a nerešpektoval ani základné morálne hodnoty, čím je spôsoboval psychické utrpenie, ktoré sa stalo pre ňu neznesiteľné, a preto žiada navrátenie spoluvlastníckeho podielu. Žalobkyňa bola toho názoru, že žalovaný nemá žiadne právo na obohatenie sa z predmetnej nehnuteľnosti, nakoľko sa k nej správal v rozpore s dobrými mravmi. Svoju žalobu žalobkyňa odôvodnila aj tým, že žalovaný jej navrhol z domu sa vystať a nájsť si podnájmu v Bratislave, že na ňu vykonával hrubý nátlak, keď jej oznámil, že nehnuteľnosti vo Veľkých Levároch chce predáť, pričom jej prikázal, že má zariadiť, aby z domu boli odstránené mačky, aby dala dom vydezinfikovať, že on nájde záujemcov o kúpu domu a peniaze sa rozdelia na tri tretiny, bránil jej celé mesiace v prístupe do časti nehnuteľnosti, prikazoval jej pýtať si povolenie, keď si chcela do nehnuteľnosti zavolať návštevu, prikazoval jej pýtať si povolenie v prípadoch, ak chcela odstrániť havarijné stavy na nehnuteľnosti. Žalovaný sa prestal podieľať na úhrade nákladov na nehnuteľnosť, prestal vykonávať údržbu a starostlivosť o nehnuteľnosť, začal žalobkyňi jednostranne a autoritatívne klásť podmienky, ako môže nehnuteľnosť využívať, začal navštevovať nehnuteľnosť spolu so svojou priateľkou, pričom pri návštevách žalovaný a jeho partnerka ju urážali, šikanovali, spolu s priateľkou dňa 24.11.2019 navštívil nehnuteľnosť a správali sa k žalobkyňi podradne, podrobovali ju výsluchu, následne priateľka žalovaného bola agresívna a poškodila zariadenie domu, partnerka žalovaného

sa jej emailom zo dňa 24.11.2019 vyhrážala. Žalobkyňa tiež uviedla, že žalovaný začal podávať na ňu trestné oznámenia až po doručení mu výzvy na vrátenie daru. Bola toho názoru, že žalovaný sa svojim správaním dopustil hrubého porušenia dobrých mravov voči nej, a preto podala žalobu, ktorou navrhovala vrátenie daru.

4. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe navrhoval žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania. Poukázal na to, že celé podanie žalobkyne pojednáva najmä o problémoch medzi ňou a ním ako podielovými spoluvlastníkmi. Jedná sa spravidla o elektronickú komunikáciu cez email, týkajúcu sa výhradne podielového spoluvlastníctva nehnuteľností, resp. práv a povinností podielových spoluvlastníkov. Žalovaný bol preto tohto názoru, že keďže sa žalobkyňa nedokázala s ním ako podielovým spoluvlastníkom dohodnúť na hospodárení s nehnuteľnosťou v zmysle § 139 Obč. zák. a ani a zrušení na vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti predajom v zmysle § 141 Obč. zák., tak si zvolila spôsob podľa § 630 Obč.zák. Uviedol, že žalobkyňa v každom podaní zdôrazňuje, že on ako podielový spoluvlastník má povinnosti obhospodarovať a udržiavať nehnuteľnosť ako jej spoluvlastník a plniť všetky povinnosti, ktoré sú s vlastníctvom spojené. Podľa názoru žalovaného všetky spory a nezhody pramenia iba z toho, že žalobkyňa a žalovaný sa nevedia dohodnúť ako podieloví spoluvlastníci jednak o hospodárení a jednak na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a žalobkyňa uvedené spory zmenila argumentačne na tzv. hrubé porušenie dobrých mravov voči nej. Sama žalobkyňa sa rozhodla, že dá nehnuteľnosť na predaj, o čom ho informovala emailom dňa 19.11.2019. Žalobkyňa tvrdí, že od decembra 2018 sa k nej správal urážlivo, čím hrubo porušoval dobré mravy a čo viedlo k požiadavke žalobkyne o vrátenie daru, pričom ešte v novembri 2019 chcela zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo predajom a žiadala ho o spoluprácu. Žalobkyňa podľa žalovaného prispôsobuje svoju argumentáciu podľa toho, aký právny úkon by chcela dosiahnuť. Ak nie je podľa nej možné sa dohodnúť na hospodárení s nehnuteľnosťou alebo na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva predajom, tak argumentuje v prospech alternatívy s vrátením daru. Poukázal na tú skutočnosť, že aj samotná žalobkyňa okrem invektív voči nemu prispela k napätej situácii medzi nimi aj rôznymi schválnosťami, čo konštatoval aj prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky v uznesení č. 1Pn449/20/1106-24. Žalovaný bol toho názoru, že žalobkyňa podala nesprávnu žalobu, keďže nezrovnalosti, ktoré medzi sebou mali sporové strany pramenili a stále pramenia zo spoluvlastníctva nehnuteľnosti a nemožnosti dosiahnuť dohodu ohľadom hospodárenia s ňou, ako aj dohodu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti čo je však potrebné riešiť inou žalobou. K tvrdeniam žalobkyne uviedol, že ak žalobkyňa navrhol ako podielový spoluvlastník, aby sa vystaňovala, predstavovalo to návrh na zrušenie a vyporiadanie ich podielového spoluvlastníctva, na čo má podielový spoluvlastník právo. Výkon práva podielového spoluvlastníka nemôže byť na vrub žalovaného a vôbec to nemožno podľa neho považovať za hrubé správanie alebo nátlak, či nevdak. Pokiaľ žalobkyňa chcela riešiť havarijné stavy na nehnuteľnosti, alebo úhradu nákladov na nehnuteľnosť alebo si mala pýtať povolenie, keď chcela si do nehnuteľnosti zavolať návštevu, uviedol, že takéto situácie je možné riešiť podľa § 139 Obč.zák., a nie ako vrátenie daru. Pokiaľ žalobkyňa uvádzala skutočnosti zo dňa 24.11.2019, keď sa mala jeho priateľka správať voči nej agresívne, žalovaný poukázal na to, že sa jedná o správanie sa tretej osoby, nie jeho. Bol toho názoru, že pokiaľ má žalobkyňa inú predstavu o hospodárení so spoločnou nehnuteľnosťou alebo zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nej, nemožno mu to pripísať na jeho vrub. Výkon jeho práva ako podielového spoluvlastníka nemožno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov. Aj keď ho žalobkyňa obdarovala, neznamená to, že žalovaný s ňou pri výkone práv podielového spoluvlastníctva musí zdieľať rovnaký názor ako žalobkyňa a ani, že ju musí vo všetkom podporiť a vo všetkom s ňou súhlasiť.

5. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámil sa s LV č. XXXX I. B. katastrálneho odboru pre kat úz. D. E., s darovacou zmluvou zo dňa 5.11.2018 uzatvorenou medzi žalobkyňou a žalovaným, s emailovou komunikáciou medzi stranami sporu, výzvou žalobkyne na vrátenie daru zo dňa 30.6.2020, s trestným oznámením zo dňa 28.9.2020 podaným žalovaným na Okresnú prokuratúru Malacky, s uznesením Okresnej prokuratúry Malacky č. 1Pn449/20/1106-24 zo dňa 14.5.2021, ktorým bola zamietnutá sťažnosť oznamovateľa F. G. A. proti uzneseniu vyšetrovateľa OR PZ v Malackách, OKP Malacky, 1. oddelenie vyšetrovania zo dňa 6.4.2021 pod sp.zn. ORP-520-1-VYS-MA-2020, ktorým poverený príslušník PZ odovzdal priestupkovému referátu OÚ Malacky, odboru všeobecnej a vnútornej správy trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania úmyselného prečinu poškodzovania cudzej veci, uznesením OR PZ Malacky, odboru kriminálnej polície, 1. oddelenie

vyšetovania ČVS: ORP-520/1-VYS-MA-2020 zo dňa 6.4.2021, uznesením OO PZ Malacky ČVS: ORP-308/MC-MA-2021 zo dňa 15.6.2021, s kúpnu zmluvou zo dňa 27.12.2008, uzavretou medzi žalovaným ako predávajúcim a žalobkyňou ako kupujúcou, ktorej vklad bol povolený dňa 9.4.2009 pod č. V-977/09, so zmluvou o nájme časti rodinného domu a garáže zo dňa 28.12.2017, uzavretou medzi žalobkyňou ako prenajímateľom a obchodnou spoločnosťou ecomVía s.r.o. ako nájomcom, a dodatkom k tejto zmluve zo dňa 19.12.2018, s výpisom z obchodného registra OS Bratislava I., vložka č. 6318/B o zápise obchodnej spoločnosti ecomVía a.s., s výpisom z obchodného registra OS Bratislava I., vložka č. 105157 /B o zápise obchodnej spoločnosti Wivia s. r. o., s písomnými vyjadreniami právnych zástupcov strán sporu a s ďalším obsahom spisu.

6. Z vykonaného dokazovania zistil, že medzi žalovaným ako predávajúcim a žalobkyňou ako kupujúcou bola dňa 28.12.2008 uzatvorená kúpna zmluva, predmetom ktorej bol prevod vlastníctva k nehnuteľnostiam, parc.č. 720/2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 291 m², parc.č. 720/4, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 24 m², parc.č. 721, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 70 m², parc.č. 722, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 121 m² (spolu výmera 506 m²), ďalej rodinnému domu súp.č. XXX postaveného na parc.č. 722, rodinného domu súp.č. XXX postaveného na parc. č. 721, garáže bez súp.č. postavenej na parc.č. 720/4, všetko zapísané na LV č. XXXX vedeného OÚ Malacky správou katastra, obec D. E., kat. úz. D. E.. Vklad vlastníctva na základe uvedenej zmluvy bol povolený dňa 9.4.2009 pod č. V-977/09. Medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 5.11.2018 uzatvorená darovacia zmluva, predmetom ktorej bolo darovanie časti nehnuteľností, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve darcu – žalobkyne, a to vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu k predmetným nehnuteľnostiam. Podľa výpisu z LV č. XXXX OÚ Malacky správy katastra, pre kat. úz. D. E. vklad vlastníctva na základe darovacej zmluvy bol povolený pod č. V-6646/2018, právoplatné dňa 17.12.2018. Podľa žaloby žalobkyňa bola od roku 2003 so žalovaným v partnerskom vzťahu a od roku 2005 v obchodnom vzťahu. Z vyššie citovaných výpisov z OR vyplýva, že žalobkyňa aj žalovaný boli v riadiacich orgánoch rovnakých obchodných spoločností. Od decembra 2018 sa správanie žalovaného k žalobkyňi zmenilo, došlo medzi nimi k citovému ochladeniu. Dňa 14.5.2019 obdržala žalobkyňa od žalovaného email, v ktorom jej žalovaný navrhol prenesenie kancelárie, ktorú mala v rodinnom dome vo D. E. od mája 2008 do priestorov na Rusovskej ceste v Bratislave, nájdenie si podnájmu v Bratislave. Predložil jej aj ďalšie návrhy ohľadne užívania spoločnej nehnuteľnosti. V ďalšom období prebiehala medzi stranami sporu predovšetkým emailová komunikácia, ktorou sa riešili nezhody o spôsobe užívania spoločnej nehnuteľnosti, o spôsobe financovania prevádzky tohto rodinného domu. Žalobkyňa rôzne návrhy žalovaného, najmä týkajúce sa jej vystaňovania z rodinného domu, prípadne jeho predaja považovala za hrubý nátlak. Rovnako ďalšie správanie sa žalovaného, keď jej prikazoval ako sa má správať v nehnuteľnosti, keď jej bránil v prístupe do častí nehnuteľnosti a keď prestal vykonávať údržbu a starostlivosť o nehnuteľnosť, považovala za správanie, ktoré porušuje dobré mravy spôsobom vyznačujúcim sa značnou intenzitou a za také, ktoré zakladá dôvod na vrátenie daru.

7. Po právnej stránke vychádzal súd prvej inštancie ustanovení § 137 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 628 ods. 1,2, § 630 Občianskeho zákonníka, § 34 ods. 1 zák.č. 162/1995 Z.z. (katastrálny zákon).

8. Konštatoval, že podľa § 630 Občianskeho zákonníka sa darca môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. V tomto ustanovení je upravený zvláštny spôsob zániku „darovacieho vzťahu“ jednostranným právnym úkonom darcu. Konaním obdarovaného, ktoré napĺňa znaky uvedené v § 630 Obč. zák., vzniká darcovi právo domáhať sa vrátenia daru, teda právo požadovať od obdarovaného vrátenie toho, čo bolo predmetom darovania. Ak darca využije toto právo, zaniká právny titul, na základe ktorého obdarovaný nadobudol svoje vlastnícke právo, okamihom kedy prejav vôle darcu došiel obdarovanému. Súčasne sa obnovuje pôvodný vlastnícky vzťah darcu. Zákon hovorí v tejto súvislosti o situácii, keď sa obdarovaný správa tak, že hrubo porušuje dobré mravy. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru vzniká darcovi okamihom správania obdarovaného, ktoré napĺňa znaky uvedené v ustanovení § 630 Obč. zák.. Ustanovenie § 630 Obč.zák. umožňuje vyvodit' zodpovednosť za porušenie morálnych pravidiel správania - súhrnu určitých historicky nemenných a všeobecne v spoločnosti akceptovaných noriem etiky, morálky a mravnosti. Vrátenie daru možno považovať za sankciu, ktorou darca postihuje obdarovaného za jeho správanie hrubo porušujúce tieto morálne pravidlá. Uvedené ustanovenie, ktoré je relevantné, označuje len správanie obdarovaného, nemožno ho rozširujúcim spôsobom vykladať tak, že sa ním majú postihnúť aj dôsledky správania iných osôb ako obdarovaného, hoci i jemu blízkych (rozsudok NS SR zverejnený

v časopise Zo súdnej praxe č. 63/2004). Právo darcu na vrátenie daru nezakladá každé negatívne správanie sa obdarovaného voči darcovi. Toto právo nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov obdarovaným (R 31/1999). Predpokladom vrátenia daru je len také negatívne správanie sa obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky významné okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. O také správanie ide spravidla v prípade porušenia dobrých mravov spôsobom vyznačujúcim sa značnou intenzitou alebo sústavnosťou, pričom jeho vonkajším prejavom môžu byť fyzické násilie, hrubé urážky, neposkytnutie potrebnej pomoci, hrubý nezáujem a pod. V súlade s ust. § 630 Obč.zák. možno za právne relevantné považovať len také správanie sa obdarovaného, ktoré sa objektívne prejavilo. Pritom nie je rozhodujúci subjektívny pocit a úsudok darcu (R 61/1197). K naplneniu skutkovej podstaty pre vrátenie daru smeruje iba také závadné konanie obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny, ktoré z hľadiska svojho obsahu a intenzity nevzbudzuje žiadne pochybnosti o jeho kolízii s dobrými mravmi. Nemožno opomenúť, že úvahy o aplikovateľnosti ust. § 630 Obč.zák. sa odvíjajú vždy od posúdenia všetkých osobitostí každého prípadu individuálne a závery v tom-ktorom konkrétnom prípade tak možno len veľmi ťažko zovšeobecniť, a teda i použiť na prípad skutkovo odlišný (NS SR z 30.11.2005 sp.zn. 33Odo1420/2005). Skonštatoval, že už vo svojom rozhodnutí, ktorým zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, uviedol, že z návrhu a písomných dôkazov, ktoré sú obsahom spisu, je zrejmé, že žalobkyňa uvádza v žalobe svoje subjektívne pocity a krivdy, ktoré zrejme súvisia s neúspechom v osobnom živote. Skutočnosť, ktoré žalobkyňa v žalobe uvádza a ktoré ďalej v konaní prezentovala sú najmä následkom vzťahových problémov bývalých partnerov. Podľa názoru súdu prvej inštancie ide o viac-menej bežnú komunikáciu bývalých partnerov, ktorá súvisí najmä s tým, ako sa má užívať spoločný rodinný dom vo D. E., ako sa majú uhrádzať výdavky na jeho prevádzku, v akom rozsahu ho má kto zo spoluvlastníkov užívať, a pod. Vyslovil, že ide o bežnú komunikáciu bývalých partnerov, ktorá nie je agresívna a už vôbec sa nedá hovoriť o vyhrážkach a ani o fyzickom ohrození. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity sa spravidla osvedčuje lekáarskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením, písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod., pričom žiadne takéto dôkazy predložené neboli. Iba subjektívny pocit žalobkyne nemôže byť podľa neho podkladom pre také rozhodnutie súdu, ktorým by žalobe vyhovel.

9. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že k naplneniu skutkovej podstaty pre vrátenie daru musí smerovať iba také závadné konanie obdarovaného voči darcovi, ktoré z hľadiska svojho obsahu a intenzity nevzbudzuje žiadne pochybnosti o jeho kolízii s dobrými mravmi. Z vykonaného dokazovania však takéto konanie žalovaného ako obdarovaného nezistil. Uviedol, že samotná žalobkyňa svoju žalobu odôvodňovala najmä morálnymi hodnotami. V prejednávanej veci nejde podľa súdu prvej inštancie zo strany žalovaného o také správanie, ktoré možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Keďže v prejednanom prípade predmetom daru sú nehnuteľnosti (dom, pozemok) a žalovaný odmieta žalobkyni nehnuteľnosti dobrovoľne odovzdať a prepísať v katastri nehnuteľností, potom žalobkyňa mala podať na súde žalobu o určenie jej vlastníckeho práva k daru podľa § 137 ods. 1 písm. c) CSP, pretože až určovací výrok súdu by bol predpokladom pre ďalší zápis vlastníckeho práva žalobkyne k daru príslušným okresným úradom do katastra nehnuteľností. Rozhodnutie súdu priamo nezakladá vznik vlastníckeho práva darcu, je len právnym titulom pre zápis vlastníckeho práva darcu do katastra nehnuteľností, ktorým sa vykoná záznam (vyššie cit. ust. § 34 katastrálneho zákona). Listinou, na základe ktorej sa môže vlastnícke právo na pôvodného vlastníka obnoviť je inominátna zmluva alebo dohoda, ktorou obdarovaný vracia dar darcovi a v prípade, že na nej bude chýbať podpis obdarovaného, tento je nahradený rozsudkom súdu vydaným v zmysle § 229 CSP. Takéto právoplatné rozsudky ukladajúce vyhlásenie vôle nahradzujú toto vyhlásenie. Ak sa žalobkyňa svojou žalobou domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť vrátiť dar, spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach, považoval súd prvej inštancie tento petit za nesprávny a nevykonateľný, vzhľadom na skutočnosť, že k nastúpeniu právnych následkov spočívajúcich k obnoveniu pôvodného právneho vzťahu dochádza zo zákona po splnení zákonom stanovených predpokladov, a preto vrátenia daru predstavujúceho nehnuteľnosť sa možno domáhať iba žalobou na určenie vlastníctva prípadne žalobou o vypratanie nehnuteľnosti. Žalobou, ktorú podala žalobkyňa sa nemôže dosiahnuť obnovenie jej vlastníctva a je to teda žaloba zbytočná. Vzhľadom na vykonané dokazovanie a vyššie uvedené dôvody súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol z hmotnoprávnych aj procesných dôvodov zamietol a žalobu bolo potrebné zamietnuť aj z procesných dôvodov.

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a žalovanému, plne úspešnému v konaní, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

11. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie žalobkyňa a žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a jej žalobe vyhovieť. Dôvodila tým, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odôvodnenie rozsudku mal za koncipované jednostranne, výlučne len v prospech žalovaného, pričom súd prvej inštancie sa podľa žalobkyne v odôvodnení rozsudku vôbec nezaoberal jej podstatnými tvrdeniami a k jeho tvrdeniam predloženými dôkazmi, ktoré preukazovali správanie sa žalovaného, ktoré porušuje dobré mravy v takom rozsahu a intenzite, že jeho správanie možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov. Samotné odôvodnenie rozsudku považovala v zmysle prednesu strán za nepresné, snažiac sa navodiť dojem, že naozaj ide o spor podielových spoluvlastníkov, s čím žalobkyňa v žiadnom prípade nesúhlasila. Uviedla, že dňa 6.11.2018 Darovacou zmluvou previedla na žalovaného spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/2 k nehnuteľnostiam špecifikovaným v Darovacej zmluve. Od decembra 2018, po tom, čo došlo k povoleniu vkladu - Darovacej zmluvy na príslušnom katastri nehnuteľností sa k nej žalovaný začal správať tak, že ju najprv ignoroval, resp. keď sa snažila o komunikáciu jeho odpoveď bola „odpovedz si sama“, následne jeho negatívne správanie začalo gradovať. Správanie žalovaného je popísané vo vyjadreniach žalobkyne adresovaných súdu. K bodu 5. odôvodnenia rozsudku, kde je uvedené, že žalobkyňa dňa 14.05.2019 obdržala od žalovaného email, v ktorom jej navrhol prenesenie kancelárie, ktorú mala v rodinnom dome vo D. E. od mája 2008 do priestorov na Rusovskej ulici v Bratislave a nájdenie si podnájmu v Bratislave a k bodu 19. odôvodnenia rozsudku, kde je uvedené, že žalovaný žalobkyňi navrhol ako podielový spoluvlastník, aby sa vystahovala, malo to údajne predstavovať návrh na zrušenie a vyporiadanie ich podielového spoluvlastníctva. Následne sa konštatuje, že výkon práva podielového spoluvlastníka nemôže byť na vrub žalovaného a vôbec to nemožno považovať za hrubé správanie a nátlak, či nevdak, žalobkyňa uviedla, že táto konštatácia je nepresná a hlavne neúplná a stavia žalovaného do určitej pozície osoby, ktorá sa ako podielový spoluvlastník chcela dohodnúť na vyporiadaní podielového spoluvlastníctva v podstate necelý rok po obdarovaní. Avšak čo je podstatné, je opomenutie súdu prvej inštancie uviesť celý obsah emailu žalovaného zo dňa 14.02.2020, z ktorého vyplýva, že v žiadnom prípade nemožno považovať tento email za návrh na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, nespĺňa formálne, ani materiálne predpoklady návrhu na vyporiadanie, a zároveň neexistuje taký spôsob vyporiadania, že jeden zo spoluvlastníkov sa vystahuje z nehnuteľnosti - žalovaný nenavrhuje vyplatenie žalobkyne, ale za hrubé správanie sa žalovaného voči žalobkyňi. Poukázala na email: „Vystahuj sa z domu. Ja zmením poplatky na najnižšiu taxu-keďže sú písané na mňa. Dom sa pripraví na predaj. Vyplácať ta bude až kupujúci, ja rozhodne nie. Toto je jediná mierová cesta.“ Uviedla, že žalovaný žiadne spravodlivé vyporiadanie nenavrhol - dňa 13.02.2020 opätovne napísal žalobkyňi „odsťahuj sa z domu“. Ani netušila ako správanie žalovaného bude eskalovať v snahe prinútiť ju, aby opustila svoju vlastnú nehnuteľnosť. K bodu 6. odôvodnenia, kde sa uvádza, že žalobkyňa sa následne emailmi domáhala od žalovaného racionálneho vysvetlenia takého návrhu, akceptujúc rozluku. Nechápala však popieranie spravodlivého riešenia majetkového vyporiadania medzi ňou a žalovaným, tak ako to žalovaný navrhoval, uviedla, že nevie čo súd myslel týmto bodom odôvodnenia. Žalovaný žiadne majetkové vyporiadanie nenavrhol- príkazom dal žalobkyňi pokyn aby sa vystahovala z nehnuteľnosti a našla si podnájom. V bode 7 odôvodnenia rozsudku sa uvádza, že žalobkyňa sa v ďalšej komunikácii so žalovaným zamerala výhradne na veci súvisiace so starostlivosťou a údržbou nehnuteľnosti. Toto tvrdenie nie je pravdou, žalovaný sa k nej správal hrubo počas jeho návštev, dokonca odcudzil z domu kuchynskú linku za prítomnosti tretích osôb, správal sa agresívne apod. Vo svojom vyjadrení presne uviedla, aké bolo správanie žalovaného: „prikázal žalobkyňi aby sa z domu vystahovala a našla si podnájom v Bratislave, vykonával na žalobkyňu hrubý nátlak, oznámil žalobkyňi, že nehnuteľnosti v Levároch chce predať pričom jej prikázal, že má zariadiť, aby z domu boli odstránené mačky, aby dala dom vydezinfikovať, že on nájde záujemcov o kúpu domu a peniaze za dom sa rozdelia na 3 tretiny (žalovaný, žalobkyňa a syn žalovaného) - žalobkyňa na email žalovaného reagovala emailom zo dňa 8.5.2021, kde uviedla: „Čo mám od Teba čakať o mesiac? A ani neviem čo hrozného som spravila, že takto so mnou jednáš a tlačíš ma do neznesiteľnej situácie. Kam? Pod most?“, Dňa 13.2.2020 jej žalovaný napísal: „odsťahuj sa z domu“. Dňa 14.2.2020 jej žalovaný napísal: „Vystahuj sa z domu. To je jediná mierová cesta.“, bránil jej celé mesiace v prístupe do časti nehnuteľnosti, prikazoval jej pýtať si povolenie, keď chcela si do nehnuteľnosti zavolať návštevu, prikazoval jej pýtať si povolenie v prípadoch, ak chcela odstrániť havarijné stavy na nehnuteľnosti, prestal sa podieľať

na úhrade nákladov na nehnuteľnosť, prestal vykonávať údržbu a starostlivosť o nehnuteľnosť, začal jej jednostranne a autoritatívne klásť podmienky ako môže nehnuteľnosť využívať, žalovaný pri jeho návšteve nechával žalobkyni odkazy, napr. jej položil do nehnuteľnosti knihy s názvom „Zúfalé ženy robia zúfalé veci“, „Exodus“ apod., začal navštevovať nehnuteľnosť spolu s jeho priateľkou, pričom pri návštevách žalovaný a jeho partnerka ju urážali, šikanovali, žalovaný spolu s jeho priateľkou dňa 24.11.2019 navštívil nehnuteľnosť správali sa k nej podradne, podrobovali ju výsluchu, následne priateľka žalovaného bola agresívna a poškodila zariadenie domu, odzneli slová, že žalobkyňu zničia, že je psychopatka, narušená žena, že pôjde s holým zadkom z domu a nech „skape a zdechne“, že práve to si zaslúži. Dňa 24.11.2019 žalobkyňa obdržala email, v ktorom partnerka žalovaného jej píše: „Myslím, že máme dosť dôkazov na to, aby sme spravili kroky - aby Vás obrali o čo najviac!!!!“ „Možno naozaj nebudete mať ani kde do budúca hlavu skloniť, správanie žalovaného spočívajúce v návšteve nehnuteľnosti, využívaní energii (bez úhrady nákladov) a vyvolávaní psychického nátlaku na žalobkyňu, jej ponižovanie, vyvolávanie slovných potýčok, ohováranie, psychické týranie, ako aj opätovné návrhy, aby sa z domu vystahovala, pokračovali aj v roku 2020. Poukázala tiež na bod 7. odôvodnenia rozsudku, kde je uvedené, že „nezáujem žalovaného starať sa o údržbu a prevádzku nehnuteľnosti a finančne sa na nej podieľať, považuje žalobkyňa za hrubé porušenie základných morálnych zásad a princípov vyplývajúcich zo samotného spoluvlastníctva a teda za hrubé porušenie dobrých mravov.“ Takéto tvrdenie nikdy neuviedla, v tejto časti je vidieť pre žalobkyňu nepochopiteľnú argumentáciu súdu prvej inštancie, pričom sa absolútne nevyporiadal s jej tvrdeniami, čo považovala za hrubé porušenie dobrých mravov. Rovnako žalobkyňa nikdy neuviedla, že sa údajne nemôže stotožniť s návrhom žalovaného odpredať nehnuteľnosť a rozdeliť sa s kúpnu cenou so žalovaným. Uviedla, že žalovaný počas celého konania sa snažil navodiť dojem, že ide o spor podielových spoluvlastníkov. Túto skutočnosť počas celého konania namietala - vid' zápisnice z pojednávani, vyjadrenie žalobkyne. Žalovaný počas celého konania predkladal súdu dôkazy, ktoré s prejedávanou vecou nesúviseli, a tak sa snažil navodiť dojem, že ide o spor podielových spoluvlastníkov. Apelovala rovnako na hospodárnosť konania. Žalovaný tak na predposlednom pojednávaní konanom dňa 15.2.2022 predložil napr. Inventarizáciu účtov účtovnej skupiny 0, 1, 2, 3 a 4 k 31.12.2014, obchodnej spoločnosti ecomVia, a.s., výpis z ORSR predmetnej spoločnosti, jeden detail bankového pohybu - zo dňa 18.4.2011, z ktorého vyplýva úhrada platby 450 EUR na účet žalobkyne, bez toho, aby bolo zrejmé, čo je účelom platby, jeden detail bankového pohybu zo dňa 20.9.2011, z ktorého vyplýva úhrada platby 450 EUR na účet žalobkyne s účelom splátka hypo. Žalovaná namietala, že história spoločného podnikania strán sporu s konaním nesúvisí - dôkaz 3 strana Zápisnice o pojednávaní zo dňa 15.2.2022. V bode 8 odôvodnenia rozsudku sa uvádza, že žalobkyňa v žalobe uvádzala spôsob komunikácie medzi ňou a žalovaným, ktorej účelom malo byť užívanie nehnuteľností a úhrada nákladov spojených s užívaním nehnuteľností. Popierala, že v žalobe bola táto komunikácia uvedená za daným účelom. Účelom predloženej komunikácie bolo poukázať na autoritatívne a agresívne správanie sa žalovaného. V bode 11 odôvodnenia rozsudku sa popisuje výzva o vrátenie daru zo dňa 29.6.2020, na ktorú žalovaný nereagoval a namiesto reakcie podal na žalobkyňu trestné oznámenie za ohováranie. Rovnako žalovaný po zaslaní výzvy na vrátenie daru začal podávať na žalobkyňu sériu trestných oznámení. V predmetnej výzve sa uvádza „Po prevode spoluvlastníckeho podielu na Vašu osobu sa však zmenilo Vaše správanie voči p. B., ktorú ste začali ponižovať, osočovať, hrubo a hanlivo urážať, verejne šíriť o nej nepravdy spôsobilé zhoršiť jej postavenie v spoločnosti ako aj podnikaní, pričom ste takýmto konaním a správaním voči nej jej úmyselne spôsobil psychické utrpenie. Súčasne ste si prestali riadne plniť aj povinnosti vyplývajúce Vám z postavenia podielového spoluvlastníka k nehnuteľnosti“. Je presvedčená, že žalovaný si zvolil túto taktiku útokov za účelom dosiahnutia jeho jediného cieľa, aby psychicky rezignovala, zložila sa a opustila nehnuteľnosť. Rovnako je žalobkyňa presvedčená, že žalovaný na dosiahnutie tohto jeho cieľa používal aj tretiu osobu jeho partnerku ako nástroj, ktorá žalobkyni písala urážajúce a osočujúce emaily spolu so žalovaným. V bode 12, 13, 14, 15, 16 súd prvej inštancie popisuje vyjadrenia žalovaného k žalobe. Žalovaný počas celého konania účelovo argumentoval, že ide o spory podielových spoluvlastníkov. Počas celého konania nepoprel ani jedno tvrdenie žalobkyne, že by sa nesprával spôsobom, ktorý žalobkyňa vyšpecifikovala v žalobe a jej vyjadreniach. Poukázala na 3 stranu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 22.3.2022, kde žalobkyňa uvádza: „... žalovaný sa naozaj voči mne správal hrubo, vulgárne. Vyjadroval sa tak, že ja sa mám dať liečiť, že vraj som psychicky narušená. Vyjadroval sa tak, že ja mám z domu odísť s „holým zadkom“. V bode 25 odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie opätovne konštatuje, že žalovaný mal žalobkyni navrhnúť nájdienie si podnájmu v Bratislave. Poukázala na vyššie citovaný email, z ktorého je jasné, že nejde o návrh, ale autoritatívny príkaz, ktorý končí slovami „to je ta jediná mierová cesta“ - žalovaný na pojednávaní dňa 15.2.2022 potvrdil, že predmetný email písal. Súd prvej inštancie ďalej uvádza, že žalovaný mal žalobkyni predložiť ďalšie návrhy ohľade užívania nehnuteľnosti. Žiadne také

návrhy jej neboli predložené. V bode 34 odôvodnenia rozsudku sa spomína rozhodnutie, ktorým súd zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, kde uviedol, že žalobkyňa uvádza svoje subjektívne pocity a krivdy - v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, že majú zrejme súvisieť s neúspechom v osobnom živote. Vyslovila názor, že súd prvej inštancie v tejto časti hodnotil, resp. vyvodil závery, ktoré nemajú oporu v právnych predpisoch, nevychádzajú z faktov, ale ide o úsudok súdu, ktorý je len subjektívnym názorom. Žalobkyňa nevníma rozchod so žalovaným ako neúspech v osobnom živote, práve naopak. Otázka neodkladného opatrenia bola témou aj na pojednávaní dňa 25.1.2022 - 3. strana Zápisnice o pojednávaní. O predmetnom neodkladnom opatrení a jeho zamietnutí rozhodoval ten istý zákonný sudca, ako o žalobe o vrátení daru, pričom bolo opätovne na pojednávaní argumentované zamietnutým neodkladným opatrením. Právne zástupkyňa žalobkyne v predmetnej veci NO reagovala priamo na pojednávaní, že predmetné neodkladné opatrenie predsa neskúmalo hrubé porušenie dobrých mravov žalovaným (Žalobkyňa sa návrhom doručeným súdu dňa 14.9.2020 domáhala vydania neodkladného opatrenia - zákaz dočasného vstupu žalovaného do nehnuteľnosti, rovnako sa domáhala aby žalovanému bola uložená povinnosť nekontaktovať ju, a povinnosť dočasne nenakladať s právami prisluhujúcimi k nehnuteľnostiam). Napriek skutočnosti, že predmetné neodkladné opatrenie bolo Uznesením Okresného súdu Malacky sp.zn. 5C/88/2020 -86 zo dňa 14.10.2020 zamietnuté, súd prvej inštancie sám potvrdil existenciu problémov medzi žalobkyňou a žalovaným. Krajský súd v Bratislave Uznesením 6Co/21/2021-167 zo dňa 26.02.2021 potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Malacky a zároveň v bode 8 uviedol, že „nespochybňuje tvrdenie žalobkyne, že žalovaný sa voči nej správa manipulatívne a negatívne na ňu psychický pôsobí...“ V bode 34 odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie konštatuje, že ide o bežnú komunikáciu bývalých partnerov, ktorá nie je agresívna a už vôbec sa nedá hovoriť o vyhrážkach a ani o fyzickom násilí. S týmto záverom súdu prvej inštancie žalobkyňa nesúhlasila, keďže nie je bežnou komunikáciou obdarovaného smerom k darcovi navrhovať mu, aby sa vysťahoval a išiel do podnájmu, rovnako nie je bežnou komunikáciou nechávať darcovi v priestoroch jeho nehnuteľnosti knihy s názvom „Exodus“ apod., do bežnej komunikácie nepatrí odcudzenie kuchynskej linky z nehnuteľnosti darcu, medzi bežnú komunikáciu rovnako nepatrí pri návšteve nehnuteľnosti sa správať k žalobkyňi podradne, podrobovať ju výsluchu (odzneli slová, že žalobkyňa zničila, že je psychopátka, narušená žena, že pôjde s holým zadkom z domu a nech „skape a zdechne“, že práve to si zaslúži. Rovnako za bežnú komunikáciu nepovažuje písanie emailov s textom „Myslím, že máme dosť dôkazov na to, aby sme spravili kroky - aby Vás obrali o čo najviac!!!!“ „Možno naozaj nebudete mať ani kde do budúca hlavu skloniť ...“ Ďalej súd prvej inštancie v bode 34 odôvodnenia rozhodnutia uvádza, že ohrozenie telesnej a duševnej integrity sa osvedčuje lekáarskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením, písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod. a tvrdí, že súdu neboli predložené takéto dôkazy. S týmto tvrdením súdu prvej inštancie žalobkyňa nesúhlasila a uviedla, že súdu predložila emailovú komunikáciu, aj ostatné doklady, ktoré sú obsahom spisu. Žalobkyňa s poukazom na citáciu ust. § 630 Občianskeho zákonníka konštatovala, že právo darcu domáhať sa vrátenia daru vzniká darcovi okamihom správania obdarovaného, ktoré naplňuje znaky uvedené v § 630 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ darca toto právo realizuje, zaniká darovací vzťah momentom, keď prejav vôle darcu (výzva na vrátenie daru) došiel obdarovanému. Ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka umožňuje vyvodiť zodpovednosť za porušenie morálnych pravidiel správania - súhrnu určitých historicky nemenných a všeobecne v spoločnosti akceptovaných noriem etiky, morálky a mravnosti. Vrátenie daru možno považovať za sankciu, ktorou darca postihuje obdarovaného za jeho správanie hrubo porušujúce tieto morálne pravidlá. Dobré mravy hoci sú zákonným pojmom, a teda majú funkciu normotvornú, nie sú zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Posúdenie konkrétneho obsahu pojmu dobré mravy patrí vždy od prípadu k prípadu sudcovi. Žalobkyňa mala za to, že v predmetnom konaní nebolo vôbec posudzované správanie sa žalovaného smerom k žalobkyňi, ktoré vyšpecifikovala. Považovala v tejto podstatnej časti napadnutý rozsudok za nedostatočne odôvodnený, odkazujúci sčasti na neodkladné opatrenie, ktoré nemá žiaden súvis s vecou, nakoľko predmetom konania o vydanie neodkladného opatrenia nebolo skúmanie, či došlo alebo nedošlo správaním sa žalovaného k hrubému porušeniu dobrých mravov. Zastávala názor, že žalovaný svojím konaním smerom k nej hrubo porušil dobré mravy, jeho konanie bolo sústavné a intenzívne.

12. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

13. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorý nepovažoval za potrebné doplniť ani zopakovať, prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania

a vo veci rozhodol postupom podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP, keď dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

15. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, výsledky ktorého aj náležite po právnej a vecnej stránke vyhodnotil a svoje rozhodnutie aj náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodnil, preto odvolacia námietka žalobkyne o nedosatočne odôvodnenom rozsudku nie je dôvodná. S jeho odôvodnením sa aj odvolací súd stotožňuje, zdôrazňuje správnosť napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 2 CSP s vysporiadaním sa s odvolacími dôvodmi žalobkyne (§ 387 ods. 3 CSP).

16. Občiansky zákonník ustanovuje v § 630 Občianskeho zákonníka jedinú zákonnú podmienku pre vznik nároku darcu domáhať sa vrátenia daru od obdarovaného, a to správanie obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny, ktorým hrubo porušuje dobré mravy. Vyžaduje sa pritom hrubé porušenie dobrých mravov, čo znamená porušenie dobrých mravov značnej intenzity alebo ich sústavné porušovanie. Nepostačuje tak len prostá nevďačnosť obdarovaného alebo menej významné porušenie dobrých mravov. Konanie obdarovaného musí byť objektívne považované za spoločensky hrubo neprijateľné, nepostačuje len subjektívny pocit darcu. Je ustálený aj názor súdov, že za právne relevantné považuje iba také správanie sa obdarovaného, ktoré sa objektívne prejavilo. Pritom nie je rozhodujúci subjektívny pocit a úsudok darcu (R 61/1997). Vrátenie daru možno považovať za sankciu, ktorou darca postihuje obdarovaného za jeho správanie hrubo porušujúce tieto morálne pravidlá. Uvedené ustanovenie, ktoré za relevantné označuje len správanie obdarovaného, nemožno rozširujúcim spôsobom vykladať tak, že sa ním majú postihnúť aj dôsledky správania iných osôb ako obdarovaného, hoci i jemu blízkych. Predpokladom vrátenia daru je len také negatívne správanie sa obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky významné okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov, ktoré sa vyznačuje značnou intenzitou alebo sústavnosťou/ opakovateľnosťou/, pričom vonkajším prejavom môžu byť fyzické násilie, hrubé urážky, neposkytnutie pomoci, hrubý nezáujem, pričom nie je rozhodujúci subjektívny pocit a úsudok darcu. Nie každé správanie, ktoré nie je v súlade so spoločensky uznávanými pravidlami slušného správania vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi, napĺňa znaky skutkovej podstaty § 630 Občianskeho zákonníka. Obdarovaný zostáva vlastníkom daru z titulu § 132 OZ, v zmysle ktorého ho treba považovať za plnohodnotné vlastníctvo, pretože jedným z titulov nadobudnutia vlastníctva je aj darovacia zmluva. Navyše, podľa § 126 OZ má vlastníak právo na ochranu proti tomu, kto do jeho práva neoprávnene zasahuje. Takouto neoprávnene zasahujúcou osobou môže byť aj darca.

17. Ak je predmetom daru hnutelná vec, bude sa darca na súde domáhať vrátenia daru žalobou o vydanie veci, prípadne vydania bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ je predmetom daru nehnuteľnosť a obdarovaný odmieta darcovi nehnuteľnosť dobrovoľne odovzdať a prepísať v katastri nehnuteľností, potom darca musí podať na súde žalobu o určenie jeho vlastníckeho práva k daru – teda nehnuteľnosti. V prípade nehnuteľnosti na zápis zmeny vlastníka v katastri nehnuteľností späť z obdarovaného na darcu len samotné odvolanie daru nestačí. Na zápis zmeny vlastníka nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností je potrebná súčinnosť obdarovaného. Ak však obdarovaný odmietne poskytnúť darcovi takúto súčinnosť, bude nevyhnutné podať na súd žalobu o určenie vlastníckeho práva k darovanej nehnuteľnosti.

18. Preto žalobkyňa nesprávne formulovala petit žaloby, keďže išlo o darovanie nehnuteľnosti a tiež aj z dôvodu, že sa domáhala vrátenia nehnuteľnosti v celom rozsahu, pričom Darovacou zmluvou zo dňa 6.11.2018 previedla na žalovaného spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/2 k nehnuteľnostiam špecifikovaným v Darovacej zmluve, takže takýto žalobný petit by bol z uvedených dôvodov nevykonateľný, čo je dôvodom aj pre zamietnutie žaloby.

19. V danom spore na základe vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by sa žalovaný ako obdarovaný voči žalobkyňi ako daryni dopustil takého konania, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka, t.j. správanie žalovaného voči daryni nedosiahlo intenzitu hrubého porušenia dobrých mravov zakladajúcu vrátenie daru. Tento

záver súdu prvej inštancie bol výsledkom procesu komplexného vyhodnotenia skutkových okolností prejednávanej veci, ktoré v konaní vyšli najavo a ktoré v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov súd prvej inštancie správne viedol viedli k prijatiu napadnutého rozhodnutia a s jeho záverom, ako aj odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa aj odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil (§ 387 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutočnosti uvádzané žalobkyňou, ako aj obsah spisu, že tieto sú najmä následkom vzťahových problémov bývalých partnerov, že ide o viac-menej bežnú komunikáciu bývalých partnerov, ktorá súvisí najmä s tým, ako sa má užívať spoločný rodinný dom vo D. E., ako sa majú uhrádzať výdavky na jeho prevádzku, v akom rozsahu ho má kto zo spoluvlastníkov užívať, a pod. Nie je dôvodná odvolacia námietka žalobkyne, že odôvodnenie rozsudku je koncipované jednostranne, výlučne len v prospech žalovaného a že v odôvodnení rozsudku sa vôbec nezaoberal jej podstatnými tvrdeniami a k tvrdeniam predloženými dôkazmi, ktoré mali preukazovať správanie sa žalovaného, ktoré porušuje dobré mravy v takom rozsahu a intenzite, že jeho správanie možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní zdôraznila, že email žalovaného zo dňa 14.2.2020 v znení: „Vyst'ahuj sa z domu. Ja zmením poplatky na najnižšiu taxu-keďže sú písané na mňa. Dom sa pripraví na predaj. Vyplácať ťa bude až kupujúci, ja rozhodne nie. Toto je jediná mierová cesta“ nemožno považovať tento email za návrh na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, keďže nespĺňa formálne, ani materiálne predpoklady návrhu na vyporiadanie, k tomuto odvolací súd uvádza, že predmetom konania nie je vyporiadanie podielového spoluvlastníctva sporových strán, avšak aj z tohto mailu možno vyvodiť len nezuhu v užívaní a riešení spoluvlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti. Nemožno však ani z tohto, ani z ďalších mailov uvedených žalobkyňou vyvodiť také hrubé porušovanie dobrých mravov zo strany žalovaného, ako má na mysli ust. § 630 Obč. zák. Žalobkyňa tak neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že na strane žalovaného došlo k takému správaniu, ktoré by súd mohol vyhodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov, a na základe ktorých by mu vznikol nárok na vrátenie daru. Keďže predpoklady na vrátenie daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka neboli splnené, súd prvej inštancie správne žalobu aj z tohto dôvodu ako nedôvodnú zamietol.

20. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správy podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, úspešnému v odvolacom konaní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).